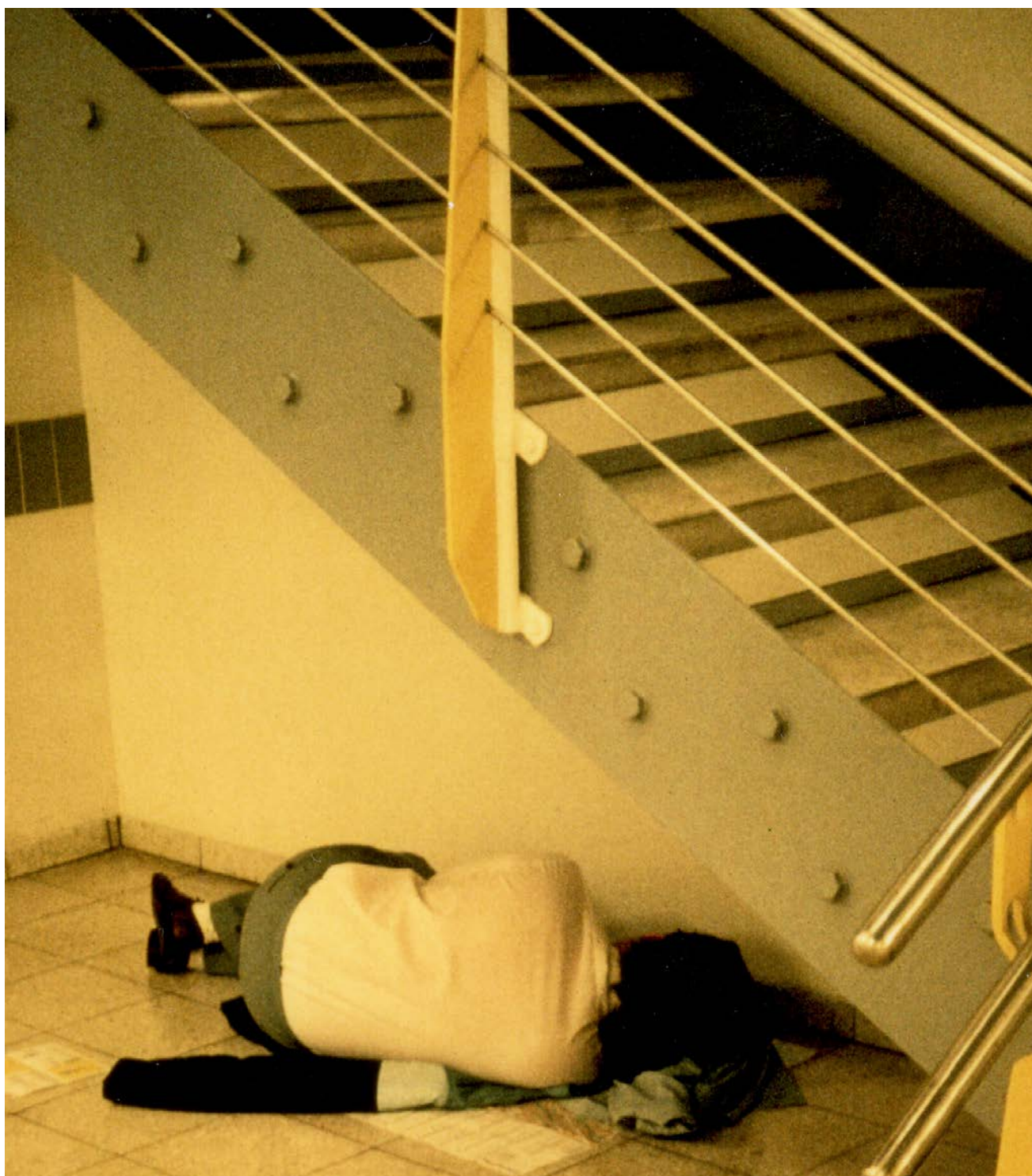

Resebrev Nr 138

2-4 november 1990

OSLO

I november 1990 kom den världsberömda dansgruppen Mamata Shankar Ballett Troupe för andra gången till Sverige och Skandinavien. Jag organiserade besöket i Lund för en föreställning på Mejeriet. En konsert i Oslo inledde Skandinavien-turnén, några dagar innan gruppen skulle komma till Lund. Eftersom jag var nyfiken på föreställningen bestämde jag mig att fara till Oslo tillsammans med min goda vän Daniel Carlsson i Göteborg. Det slutade med en övernattning i ett parkeringsgarage på Aker Brygge.

I november 1990 kom den världsberömda dansgruppen Mamata Shankar Ballett Troupe för andra gången till Sverige och Skandinavien. Jag organiserade besöket i Lund för en föreställning på Mejeriet. De hade också inbokade för framträdanden i Stockholm och Oslo, och konserten i Oslo inledde Skandinavien-turnén, några dagar innan gruppen skulle komma till Lund. Eftersom jag var nyfiken på föreställningen bestämde jag mig att fara till Oslo tillsammans med min goda vän Daniel Carlsson i Göteborg.

Jag lämnade Lund den 2 november klockan 21:45 för en timplång resa med regionaltåg till Helsingborg, för att därefter byta till ett nattåg som vid den tiden gick från Köpenhamn till Oslo med stopp i Helsingborg och Mölndal. En sovvagn utgick från Helsingborg och den fanns redan på plats varför jag kunde genast stiga ombord och lägga mig i min överslaf i en trebäddskupé som jag delade med en ytterligare person. Låg bekvämt och läste en timme innan vagnen kopplades på tåget från Köpenhamn och avfärd från Helsingborg klockan 23:30.

Daniel steg på tåget i Mölndal klockan 01:55. Han lyckades inte komma in i vår kupé men konduktören beredde honom plats i en tom kupé. Vi fann varandra först när tåget helt enligt tidtabell ankom Oslo klockan 07:05. Vi åt frukost på stationen och lämnade våra väskor i en bagageautomat och så gav vi oss ut på stan.

Fantastisk dag i Norges huvudstad

Det blev helt fantastisk dag i den vackra norska huvudstaden. Av de kommande 24 timmarna befann vi oss endast två timmar i viloläge. Vi hade hela dagen på oss att titta runt för att så småningom klockan 16:30 enligt överenskommelse träffa dansgruppen på den norska musikhögskolan och sedan vara med dem till konserten klockan 19.

På förmiddagen promenerade vi längs Karl Johan – huvudgatan i Oslo och besiktigade Stortinget och kungliga slottet. Vi besökte också Aker Brygge, en futuristiskt anlagd ny stadsdel i hamnen och Akershus fästning.

Efter lunch tog vi så spårvagnen, metron kallad, uppför berget till Holmenkollens skid-anläggning och promenerade ytterligare högre upp till Frogersetens huvudrestaurang med en bedårande utsikt över staden. Där avnjöt vi en god renstek och norsk öl. Äpplekaka efteråt. Mycket dyrt men gott.

For så åter med metron ner till centrum. Från Stortinget tog vi så en buss till Bygdø för att besöka Kontiki-museet, och hann precis komma in före stängningsdags. Sedan hade vi en sådan tur att vi fick skjuts in till stan av en tjej som jobbade på museet. Hon körde oss till stationen där vi hämtade våra väskor.

Enastående föreställning

Vi tog så metron från Majorstua till musikhögskolan och där träffade vi hela Mamata Shankar-gruppen med dess administrativa ledare **Chandroday Ghosh**, mer bekant som Bapida, som är **Mamata Shankars** make. Och de är båda nära vänner till Bubu och hela familjen Munshi i Calcutta sedan decennier tillbaka. Och givetvis var också Bubus lillebror **Krishnaji Munshi** (med smeknamnet Bhai – som betyder just lillebror) där och välkomnade oss. Bhai är dansgruppens ljud- och ljus tekniker. Dessutom träffade vi **Mr. Mukherjee**, som arrangerade evenemanget i Oslo.

Medan gruppen förberedde sig och klädde om gick Daniel och jag till ett café och drack öl, men sedan tog vi plats i konsertlokalen och avnjöt en enastående dansföreställning som blev en stor framgång med fullsatt salong, 280 personer betalade 180 norska kronor vardera, och indiska ambassadören i Norge fanns på plats som hedersgäst.

Förvaltar Uday Shankars arv

En fantastisk föreställning med de 20 unga dansarna – hälften män och hälften kvinnor, förutom megastjärnan Mamata Shankar. som är dotter till **Uday Shankar** som på 1930-

tajet framgångsrikt turnerade jorden runt och förmedlade en moderniserad form av indisk danskonst. Nu förvaltar Mamata pappas arv och reser runt i hela världen på årliga turnéer – till Europa och Amerlka men även till Kina och Japan, Australien, och Mel-lersta Östern.

Efter föreställningen var danstruppen inbjuden till en indisk restaurang i närheten, och vi var också välkomna. Men efter en supertrevlig afton på restaurangen och det var dags att lämna – klockan var kvart över ett på natten – meddelar herr Mukherjee att Daniel och jag inte skulle få plats i de bilar som Mukherjee fixat för att transportera danstrup-pens medlemmar till förorten Rykinn där de skulle inkvarteras. Det beskedet kom som en chock för oss, eftersom Mukherjee tidigare lovat oss att få åka med gruppen, varför vi inte brytt oss om att boka hotell för natten. Ville vi följa med till Rykinn måste vi själva anlita en taxi. Något som skulle bli extremt dyrt.

Natt att fördriva i Oslo

Klockan var nu halv två på natten och vi vi beslutade oss för att stanna i Oslo och se om det fanns någon möjlighet att finna ett ställe att vara på fram tills morgonen, och vår första tanke var naturligtvis järnvägsstationen så dit gick vi och hann komma in där och ta plats på en bänk, men bara för att strax efter bli bryskt utkörda klockan 02.00 när stationen stängde för natten.

Den skulle åter öppna klockan 05.00. Vi hade alltså tre timmar att fördriva på stan denna kyliga novembernatt, klädda i finkläder med kavaj och tunna skor. Vi började strosa runt på paradgatan Karl Johan där det fortfarande var en en hel del helglediga människor i rörelse. Men snart avtog folklivet och vi var nu extremt trötta och frusna. Vi började fundera på att komma inomhus va som helst, och vi fann vad vi sökte i den ny-byggsda stadsdelen Aker Brygge, ett olåst trapphus till ett parkeringsgarage.

Eufori efter garagevila

Alldeles folktomt så vi gick ner en trappa och fann en golvplats utom synhåll för över-vakningskamerorna. Bredde ut våra kläder på det hårda betonggolvet och fick äntligen vila, om än vansinnigt obekvämt. Här låg vi i alla fall i två timmar, men klockan 5 gick vi åter ut. Och något utvilade och oerhört nöjda med att att klarat av situationen var vi helt euforiska. Gick till skulpturparken i centrum där vi vid den här tidpunkten på dygnet var helt ensamma. Lekfullt skuttade vi omkring bland till statyerna och fotograferade va-randra, innan vi 05:30 gick till stationen som nu åter öppnat.

Vi kollade vilka tågmöjligheten som fanns och lyckades byta våra biljetter. Vi skulle egentligen ha farit med ett tåg som skulle gå först klockan 11.00 men istället fick vi bil-jetter till Skandiaexpressen med destination Hamburg med avfärd klockan 07:35, och vi hade sådan tur att vi fick en egen kupé till Göteborg.

Dödströtta vilade vi hela resan. Men det var en strålande solskensdag, nöjda med Os-loturen. Köpte frukost av en ambulerande försäljare, sällan har en måltid på tåg smakat så gott. Daniel steg av tåget i Göteborg 12:20 men jag stannade kvar på Hamburg-tåget ända till Ängelholm där jag fick byta till en buss till Lund. Hemma klockan 16:35.

Succé även i Lund

Mamata Shankar Ballett Troupe fortsatte för övrigt från Oslo till Trondheim, och några dagar senare kom de till Lund där jag hade förmått Kulturmejeriet och vännen **Pål Eriksson** att arrangera en föreställning, samma program som i Oslo. Det blev också en framgång. Därefter avslutade gruppen sin Skandinavienturné med konsert i Stock-holm och medverkan i en TV-show med **Billy Butt** på TV4.

Lars Eklund

Daniel

Holmenkollen

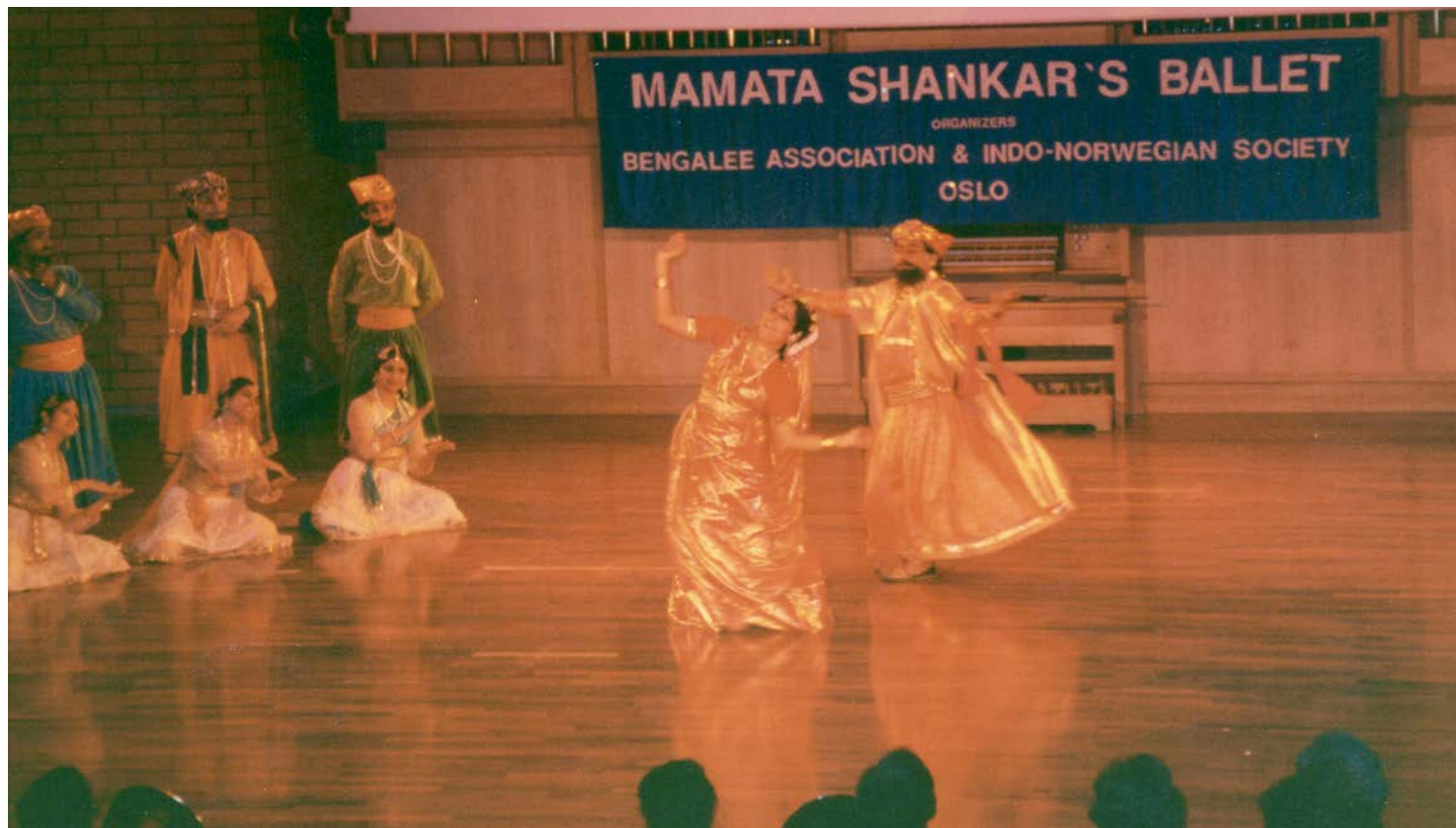

OSLO

Performance in Oslo

Krishnajit Munshi

;Mamata and Bapida

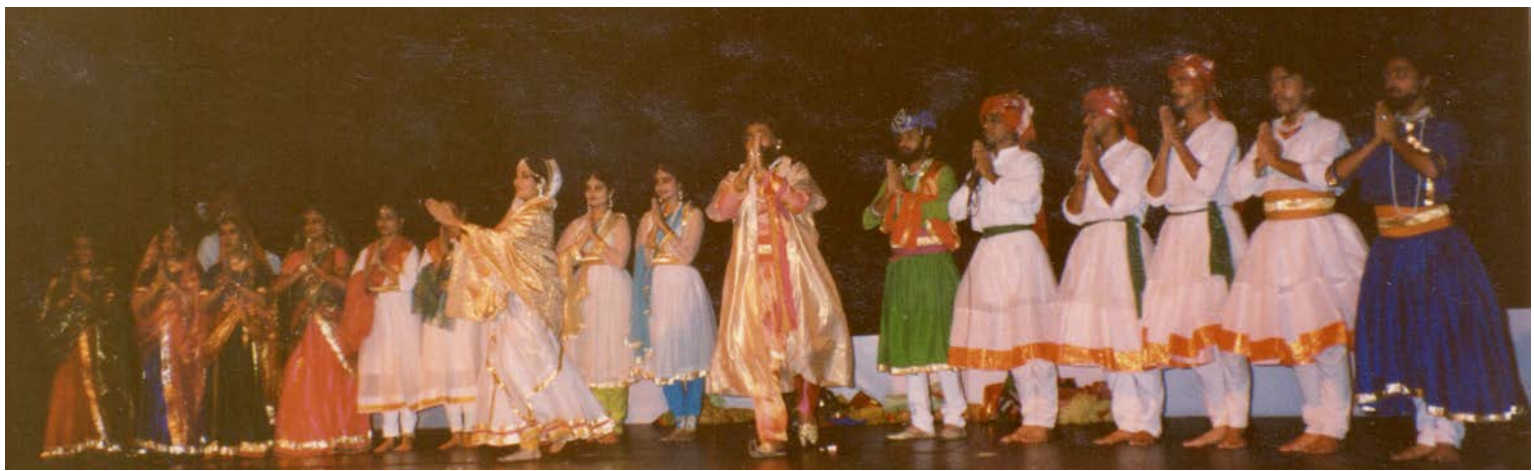
Skulpturparken om natten

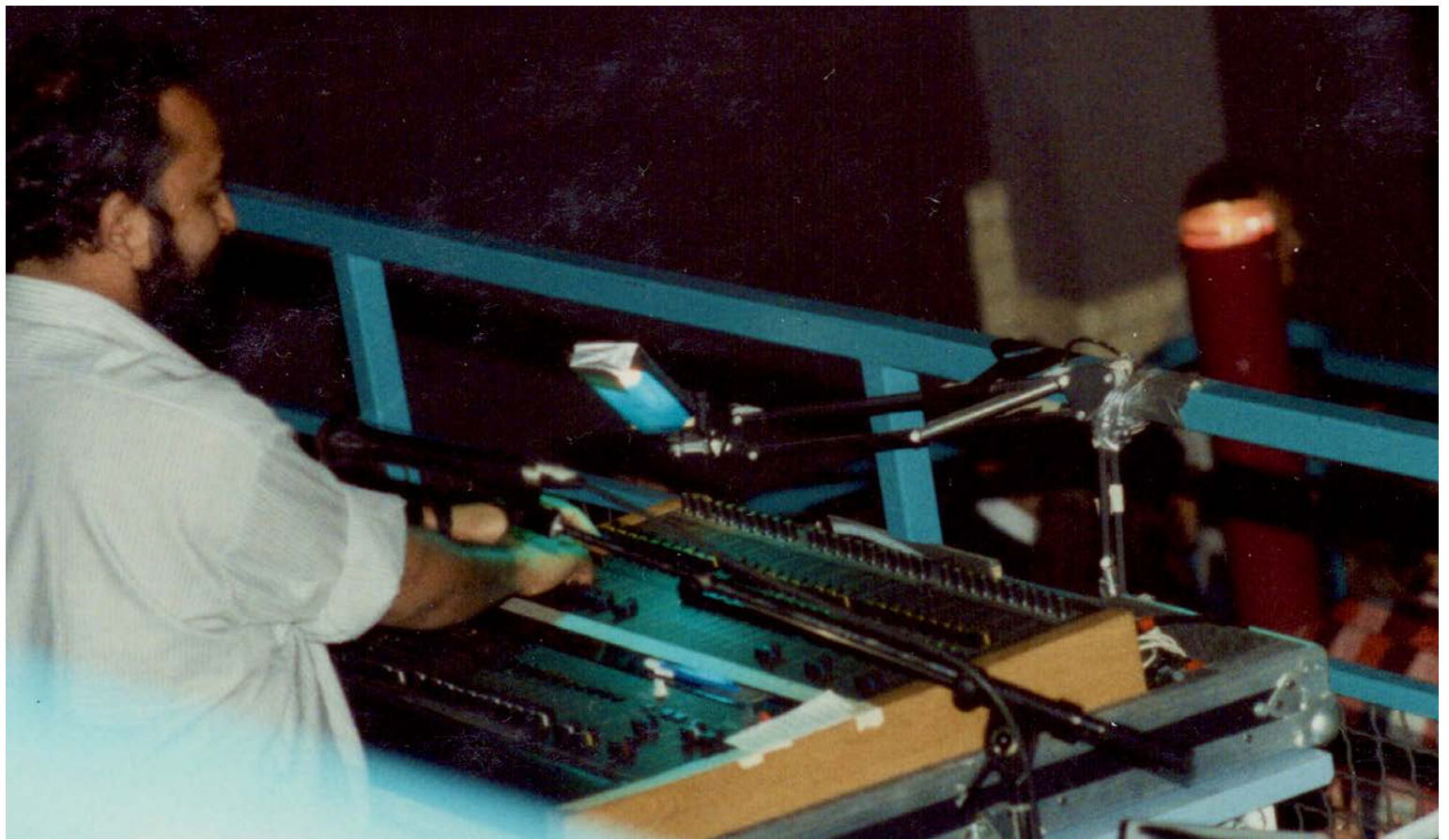

Hemfärd med Skandiaexpressen

Performance in Lund

Pål

